

[Brorsen.]

Tal, at der inden ret længe kommer nye Krav om Laan, for at man kan være i Stand til at klare sig igennem. Jeg ved ikke, om Finansministeren finder sig foranlediget til at udtale sig om dette Punkt, men jeg synes i alt Fald, at naar man studerer disse Tal, kan man ikke faa andet ud af det, end at vi stiler mod det næste store Statslaan, et Spørgsmaal, som vi antagelig kommer til at staa over for, naar Rigsdagen til Oktober paa ny samles. Vi fra Venstres Side er ikke overrasket over dette Resultat, idet vi for længst har forudset, hvor et socialdemokratisk Styre vil føre os hen. Det er jo egentlig et lignende Billede, man kan se ogsaa i andre Lande. Jeg kan i den Henseende eksempelvis nævne Norge, hvor man jo ogsaa har en socialdemokratisk Regering, og hvor det ogsaa viser sig, at Udgifterne paa Statsbudgettet er steget meget stærkt i Løbet af en ganske Kort Aarrække.

Nu siger man fra Regeringens Side, at de mange Penge gaar til ganske udmærkede Formaal; den sociale Lovgivning er atter blevet udbygget. Ja, med den sociale Lovgivning, der har fundet Sted i Vinter, er der efterhaanden sat saa mange Lapper paa Socialreformen, dette digre Værk, at man maa se sig nødsaget til at optrykke det; der bliver efterhaanden saa mange Ændringer og Rettelser, at man ikke ellers kan hitte ud af det. Som vi gentagende har sagt fra Venstres Side, er vi stadig Tilhængere af en god social Lovgivning, men vi har ogsaa hele Tiden sagt, at gaar man for vidt, kan det give frygteligt Bagslag. Jeg vil ikke nægte, at der er Reserver endnu at ty til. Jeg tænker her paa den ekstraordinære Beskatning paa ca. 25 Millioner, og de Menesker, denne Skat paalignes, vil vel ogsaa være i Stand til at bære den. Men tænker man slet ikke paa — for det er jo Meningen, at vi skal gaa videre, meget videre —, at gaar man for vidt med Beskatningen af Hensyn navnlig til en udvidet Understøttelseslovgivning, kan det komme til at hævne sig paa mange forskellige Maader, indirekte f. Eks. med Hensyn til Renten?

Der er mange Ting, der kan forurolige, naar man ser paa hele det økonomiske Problem, som det udvikler sig. Jeg kan henvise til, hvorledes det er gaaet med Obligationsskurserne i det sidste Aar. Lad os tage 4½ pCt.s Papirer i to Kreditforeninger. Østifternes Kreditforenings 4½ pCt.s Papirer stod sidste Aar i en Kurs af 90½, i Aar noteres de i April til 87¾, Kreditkassens er gaaet ned fra 90¼ til 87½, og det er den samme Bevægelse, man ser overalt.

Der kunde da være Grund til at standse her et Øjeblik og spørge, hvorledes det staar til med de Obligationer, der er udstedt i Anledning af Saneringsloven. Dette 4½ pCt.s Statspapir staar vel i Dag i 85—86 og medfører for de paagældende Landmænd de største Vanskeligheder ved at drage den Nytte af Saneringsloven, som det var Rigsdagens Mening, de skulde have. Det er givet — det hører man rundt omkring i denne Tid —, at med disse lave Kurser vil Tusinder af Landmænd i allerhøjeste Grad hindres i at gøre Brug af den Lov, der er Tale om her, og jeg vil gerne afæske Regeringen og den paagældende Fagminister en Erklæring om, hvorledes man egentlig har tænkt sig, at det i det hele taget vil gaa, og om man ikke agter fra Regeringens Side at gribe ind her under en eller anden Form; ellers kan denne Lov, som sagt, blive temmelig betydningsløs for Tusinder af Landmænd.

Der er ingen Tvivl om, at det ogsaa bærer i Retning af øget Arbejdsløshed, naar man griber for stærkt ind og kræver for store Skatter af Befolkningen. Der er vist mange, der har truffet det, jeg har truffet, og som jeg har et Par Tilfælde af, som jeg vil nævne her: en bestemt Mand havde projekteret ret store Arbejder, men ser sig nu ikke i Stand til at udføre disse Arbejder, fordi Skatterne naturligvis først og fremmest skal udredes. Jeg tror derfor, man maa se lidt dybere paa hele dette Problem fra Regeringens Side, for selv om man endnu, det indrømmer jeg, kan sige, at der er Reserver i Behold, og at man kan gaa videre end til de 25 Millioner, der udskrives ekstra nu, maa man jo huske paa, hvad det eventuelt kan komme til at betyde indirekte netop i Retning af at forøge Arbejdsløsheden, som man i Forvejen skulde synes var stor nok. Regeringen saa det som sin vigtigste Opgave at komme denne Arbejdsløshed til Livs, men det er jo egentlig forfærdende, at vi her i Begyndelsen af Maj, den allerbedste Arbejdstid, har henimod 90 000 arbejdsløse. Regeringen vilde skaffe Arbejde og god Fortjeneste, men jeg synes nok, man kan sige, at den aldeles ikke indtil dette Øjeblik har magtet Opgaven.

Der er gennemført i denne Vinter en hel Del nye Love, som for Resten ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, om Overarbejde og Ungdomsarbejdsløshed, og der er den store Lov, hvorefter der skal anvendes ca. 30 Millioner til offentlige Arbejder. Lad os nu se, hvad der kommer ud af det. Vi er ikke i alle Tilfælde imod disse offentlige Arbejder, men vi har jo gjort visse Erfaringer her, det har vist sig